

§ 155 Vidgning av begreppet kyrkomusik

KEKKE PAULSSON:

Herr ordförande, ledamöter, åhörare och biskopar! Det är jag som har skrivit den här motionen 2014:105. Jag har hållit på med musik sedan jag var väldigt liten och spelat trummor, piano, gitarr och sjungit. Som 14-åring hamnade jag som konfirmand på stiftsgården i Rättvik. På den tiden hade stiftsgården ingen musiker anställd. När ungdomsledarna såg att jag spelade, så anlitade de mig att spela i kapellet på gudstjänsterna och i olika sammanhang på gården. Jag föll pladask för det här och jag togs i anspråk och åkte dit på helger och gjorde volontärarbete som musiker på stiftsgården. Jag skolkade även ibland från skolan för att hinna åka till stiftsgården och spela. Detta är under tonåren. Efter musikgymnasiet fick jag äran att bli fast anställd på stiftsgården som musiker och musikansvarig. Jag stannade där, förutom en paus i mitten av 00-talet då jag arbetade i församling och framför allt inriktad på ungdomars musicerande i kyrkan. Sedan återvände jag till min älskade stiftsgård och arbetade där fram till januari 2014 som musikansvarig.

Jag är gehörsmusiker och läser inte noter särskilt bra. Jag är inte intresserad av klassisk musik och är inte särskilt intresserad av att spela orgel eller lära mig spela orgel. Jag gillar kyrkan, gillar musik och jag är en rutinerad musiker i kyrkan, men jag är inte kyrkomusiker. Det har aldrig varit aktuellt för mig att söka en utbildning till kantor eller organist som den ser ut idag. Jag har också mött mängder av unga människor som befinner sig i samma situation. De är väldigt musikaliska och brinner för kyrkan, de har skolats i kyrkliga ungdomsverksamheter att bli ledare, pedagoger, älskar att bygga gudstjänst, men de söker sig inte till kantors- eller organistutbildningar för det är inte deras gebit, för de gillar kyrka och musik på ett annat sätt. Det kan handla om utbildningarnas utformning, hur församlingarna utformar sina musikertjänster, prioriteringar i stifts och församlingars budgetar. Jag önskar ett allmänt samtal kring kyrkomusiken, och jag vet att det redan händer mycket i landets församlingar men jag tror att det skulle vara ytterst nödvändigt att initiera ett brett samtal kring kyrkomusiken. Vad är den egentligen?

Jag yrkar bifall till min motion 2014:105.

SVEN MILLTOFT:

Herr ordförande, kyrkomötets ledamöter, biskopar och andra åhörare! Jag företräder Gudstjänstutskottet och yrkar bifall till utskottets förslag att avslå motion 2014:105. Motionären föreslår att kyrkomötet ska uppdra till kyrkostyrelsen att initiera ett brett samtal kring vilket utrymme olika typer musikaliska uttryck får i vår kyrka med syfte att vidga begreppet kyrkomusik.

Gudstjänstutskottet menar självfallet att musiken har en viktig plats i vår kyrka och också att det som motionären efterlyser redan är ett faktum. Han är ju själv ett talande exempel på det. Kyrkomusiken har så länge den har funnits alltid assimilerat olika genrer inom sig och gör så alltså. Det finns flera exempel på det. Många av psalmbokstilläggen vi har fått under senare år och även handboksarbetet som nu pågår är också exempel på en genrebredd. Utskottet anser att det är lite som att slå in en öppen dörr, det som motionären uttrycker.

Personligen har jag en annan tanke. Jag är lite inspirerad av teologen Ola Sigurdson, som i senaste Kyrkans tidning efterlyser en bildteologi för Svenska kyrkan. Nu har vi en klimatteologi, som vi har fått höra om på kyrkomötet, men jag efterlyser en kulturteologi för Svenska kyrkan. Det skulle vara oerhört inspirerande och vägledande för många församlingar när vi funderar över vårt grundläggande

Tisdagen den 18 november 2014

Anföranden

uppdrag och dess fyra dimensioner. Alla är överens om att kultur är viktigt, men att också reflektera i ljuset av vårt uppdrag och ur ett teologiskt perspektiv skulle vara till stor hjälp och klargörande för många församlingar.

Beslut i ärendet återfinns i kyrkomötets protokoll, § 197.